

σ α ν καὶ ὀλιγοχρόνιον 296 γῆρας ὀλόκληρός ἐ σ τ ι πῆρωσις Ἀρχύτας 1.2 καὶ 4 οἶά ἐ ν τ ι 1.9 δοκοῦντι ἤ μ ε ν ἀδελφεὰ 1.18 οὐκ εἶ ν α ι ἀμῶν τῇ φύσει 1.27 βαρέα δοκοῦντι ἤ μ ε ν 1.37 μεγάλαί τε ἤ μ ε ν καὶ ὀξέαι 2.6 συμπίπτει ἤ μ ε ν 3.2 ἀνεπιστάμων ἤ σ θ α 3. Εἶμαι/ἀνήκω, be one of/belong to, Ξενοφάνης 2.8 καί κεν σῖτ' εἶ η 2.9 δ οἶ κειμήλιον εἶ η 8.1 ἤδη δ' ἐπτά τ' ἔ α σ ι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ 8.3 ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἤ σ α ν εἰκοσι πέντε τε 22.4 πόσα τοι ἔ τε α ἐ σ τ ι . || Ἡράκλειτος 93 ὁ ἄναξ οὗ τὸ μαντεῖόν ἐ σ τ ι τὸ ἐν Δελφοῖς 115 ψυχῆς ἐ σ τ ι λόγος ἑαυτὸν αὔξων Φιλόλαος 11.23 τᾶς τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνοήτῳ καὶ ἀλόγῳ φύσιος τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φθόνος ἐ σ τ ι 4. Εἶμαι/προέρχομαι, come from/originate, Ἰππων 1 τὰ γὰρ ὕδατα πινόμενα πάντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἐ σ τ ι ν . . . ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ εἶ η . . . πάντα ἀπ' αὐτῆς ἐ σ τ ι ν 5. Εἶναι (ὡς ἀπρόσωπο), it is /it follows (impers.), Ἡράκλειτος 50 σοφόν ἐ σ τ ι ν ἐν πάντα εἶναι 846 κάματός ἐ σ τ ι Παρμενίδης 2.5 χρεῶν ἐ σ τ ι μὴ εἶναι 5 ξυνὸν δέ μοι ἔ σ τ ι ν, ὁππόθεν ἄρξωμαι 8.11 οὕτως ἡ πάμπαν πελέναι χρεῶν ἐ σ τ ι ν ἢ οὐχί 8.45 χρεόν ἐ σ τ ι τῇ ἢ τῇ 8.54 οὐ χρεῶν ἐ σ τ ι ν Μέλισσος 1.2 ἀναγκαῖον ἐ σ τ ι πρὶν γενέσθαι εἶναι μηδὲν Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὦν θέμις ἐ σ τ ι ν 12 ἀμήχανόν ἐ σ τ ι 25 καλόν ἐ σ τ ι ν ἐνισπεῖν Φιλόλαος 6.9 ἀδύνατον ἤ σ κα αὐταῖς κοσμηθῆναι Διογένης 1.2 δοκεῖ μοι χρεῶν εἶ ν α ι Δημόκριτος 8 ἐν ἀπόρῳ ἐ σ τ ι 112 ἔ σ τ ι ῥάδιον μὲν ἐπαινεῖν 259.3 δοκεῖ μοι χρεῶν εἶ ν α ι 277.1-3 ὅτεω χρήμη τεὰ ἐ σ τ ι παῖδα ποιήσασθαι ἐκ τῶν φίλων τεύ μοι δοκεῖ εἶ ν α ι 278.2 τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶ ν α ι παῖδας κτήσασθαι Ἀρχύτας 1.11 οὐ δυνατόν ἐ σ τ ι ν ἡμεν ψόφον. || ἔστιν. Εἶναι δυνατόν (ὡς ἀπρόσωπο δυνητικό), it is possible (impers.), Ἡράκλειτος 91 ποταμῷ γὰρ οὐκ ἔ σ τ ι ν ἐμβῆναι δις τῷ αὐτῷ Παρμενίδης 2.3 καὶ ὡς οὐκ ἔ σ τ ι Ἐμπεδοκλῆς 133 οὐκ ἔ σ τ ι ν πελάσασθαι Ἀναξαγόρας 3.2 τὸ γὰρ εἶν οὐκ ἔ σ τ ι τὸ μὴ 6.3-4 οὐδὲ χωρὶς ἔ σ τ ι ν εἶναι . . . ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔ σ τ ι ν Δημόκριτος 277.4 ἔ σ τ ι γὰρ ἐκλέξασθαι 277.6 ἐνταῦθα μὲν ἔ σ τ ι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ πολλῶν. || οἶόν τ' ἐστί. Φιλόλαος 6.4 οὐχ οἶόν τ' ἦ ν, Διογένης 3.1 οὐ γὰρ ἂν . . . οἶόν τε ἦ ν οὕτω δεδάσθαι. || ἔστιν οἶ. Κάποιοι (ὡς ἀντωνυμικὴ ἔκφραση), some (as pronoun